

Pašiové sestry a bratia!

Kvetná nedeľa

Ján 14,6 Ja som cesta, pravda a život.

Báseň Poklad v Erbenovej zbierke Kytica, spomína starú legendu, ktorá hovorí o tom, že pri čítaní pašii pukajú skaly a otvárajú sa poklady.

Prosme o tento zázrak.

Zázrak, že keď budeme čítať a počúvať a premýšľať vo svojom srdci veľkonočný príbeh, aj v nás pukne to, čo je možno kamenné, chladné a tvrdé, a otvorí sa poklad viery, skrytý niekde hlboko v nás.

Verím, že úplne v každom z nás.

Zamyslime sa preto nad zaujímavou otázkou, čo znamená *čítať pašie s vierou*?

Čo znamená veriť tomu, čo čítame?

Viera neznamená presvedčenie, že to, čo čítame, sa presne takto kedysi stalo.

To by bolo veľmi chudobné a povrchné chápanie viery a pravdy.

Evanjelium nie je protokol, ktorý zachytáva detaily dávneho deja.

Vieme dokonca, že štyri evanjeliá sa v mnohých detailoch výrazne líšia.

Sú to meditácie ľudí, ktorí vošli do príbehu a teraz pozývajú aj nás, aby sme spolu s nimi pašiový príbeh navštívili a stali sa jeho aktérmi, jeho účastníkmi.

Aby vošiel do príbehu náš intelekt, naše emócie, naša fantázia, naše tvorivé hľadanie.

Aby sme otvorili myseľ i srdce, nech má náš duchovný hlad a smäd túžbu porozumieť...

Práve tieto momenty sa ukrývajú v slove veriť.

Viera je viac než dôvera, že správy z minulosti a o minulosti sú spoľahlivé.

Viera mi umožňuje vojsť do príbehu.

Viera mi umožňuje nechať sa príbehom uchvátiť a pretvoriť, nechať sa príbehom premeniť.

Práve v tom sa pre mňa ukazuje pravda príbehu!!!

Pravda má vždy povahu vzťahu a deje sa v dialógu, vťahuje ma do vnútra.

Keď Ježiš hovorí: Ja som cesta, pravda a život, tak nám vysvetľuje, že pravda je s cestou a životom bezprostredne spojená.

Pravda je živá, ak je cestou, ak je pohybom.

Živá pravda je vždy v pohybe, nie je abstraktná, nehistorická, vytrhnutá z kontextu našich vzájomných vzťahov, nie je nehybná a neosobná.

Viera mi umožňuje pašiový príbeh urobiť pravdivým pre mňa.

Pašie nám hovoria o bolesti, utrpení a smrti, ktoré ale vyvrcholia Vzkriesením.

Podobné je to s vierou.

Viera, ktorá iba zomiera, nie je kresťanskou vierou.

Iba viera, ktorá zomrie a vstane z mŕtvych, je skutočne kresťanskou vierou.

Podobné čosi môžeme povedať dokonca o cirkvi a o teológii.

Iba cirkev, ktorá v niečom zomiera a potom vstane z mŕtvych, je skutočne kresťanská cirkev.

A podobne teológia, ktorá v niečom zomiera a následne vstane z mŕtvych, je skutočná kresťanská teológia.

Prázdne a zatvorené kostoly korona – doby, akoby boli prorockým znamením:

Cirkev sa musí stále reformovať, musí to byť cirkev sempre reformanda.

Musí byť ako deti, v ich otvorenosti, spontánnosti a schopnosti sa stále učiť.

Isté deje v cirkvi zrejme musia prejsť skúsenosťou Veľkého Piatku a Bielej Soboty, aby sme boli otvorení pre prekvapenie veľkej premeny, nového, sviežeho života, Vzkriesenia, o ktorom sám Boh hovorí:

Ajhľa, všetko robím nové. Amen.